

Una escola d'art i disseny de referència nacional a Olot

El 1990, l'escola d'art d'Olot va quedar inclosa al mapa escolar d'Ensenyament i va deixar de ser l'Escola de Belles Arts Municipal

Una escola d'art i disseny de referència nacional a Olot

Amb 232 anys d'existència, l'Escola d'Art i Superior de Disseny d'Olot és l'hereva de l'Escola de Belles Arts, fundada el 1783 amb la voluntat de formar dibuixants per la fabricació de teixits. A finals del XIX, va ser l'Escola Menor de Belles Arts que va omplir Olot de pintors i escultors de renom. Des del 1934 fins al 1939 va ser l'Escola Superior del Paisatge de Catalunya i a partir del 1985 va començar a ser un referent a Catalunya en l'ensenyament d'art i de disseny

XAVIER VALERI | OLOT

Fa 25 anys el Departament d'Ensenyament es va fer càrrec de l'escola centrada pels claustres del convent del Carme i del professorat de l'Escola de Belles Arts i Oficis d'Olot. Setanta-sis anys després de l'eliminació de l'Escola Superior de Paisatge per part del franquisme, l'escola començava el camí per ser un referent en els estudis de disseny i art a Catalunya. Això no obstant, el 1985 el repte era més ampli, perquè l'objectiu final dels nous estudis era aconseguir professionals amb capacitat per trobar bones ofertes laborals. Sense defugir del concepte de les genialitats, la intenció era donar sortides laborals a la majoria. Així, segons Antoni López (actual director), van gestar l'Escola d'Art i de Disseny d'Olot.

En l'actualitat l'escola té estudis superiors de disseny, cicles formatius i batxillerat artístic. A més, és reconeguda pels col·legis d'arquitectes, pel Foment de les Arts i el Disseny de Catalunya i per la Confederació d'Escoles d'Art de Catalunya com un dels centres més brillants de l'Estat en la seva matèria. De cara al futur pensen en una intervenció arquitectònica que ajunti els claustres, la plaça, la fàbrica de can Sacrest i els aparcaments, convertint així la zona del Carme en un gran campus ple de vida.

Poc abans d'iniciar el camí cap a un centre de prestigi nacional, l'Escola de Belles Arts estava orgullosa d'haver complert 210 anys d'existència. Havia estat fundada el 1783 pel bisbe Tomàs de Lorenzana amb l'objectiu de formar dibuixants per la indústria d'indianes. Des de llavors, havia tingut períodes àlgids com el de l'Escola Menor de Belles Arts (1891), dirigida pel pintor Josep Berga i Boix, o el de l'Escola Superior de Paisatge de Catalunya (1934-38) dirigida per lu Pasqual. Això no obstant, en 36 anys de règim franquista i en quasi una dècada de transició, l'escola s'havia quedat en un centre d'aprenentatge de dibuix, pintura i escultura amb l'objectiu d'autoafirmació personal. A mitjans dels anys 80, la idea de l'Ajuntament de Pere Macias era tornar a Olot uns ensenyaments d'art de prestigi nacional. "La idea romàntica", explica Macias, era tornar l'Escola Superior del Paisatge de Catalunya". Ramon Fortet, arquitecte Municipal, treballava amb la idea de convertir tot l'edifici del

Carme en escola i volia integrar-la en un projecte urbanístic que abastava tota la plaça del Carme. El primer pas per fer-ho era buidar l'edifici, perquè si bé la planta baixa era la seu de l'Escola de Belles Arts, la resta de l'immoble servia per als estudis de Ràdio Olot, de parc dels Bombers, de centre de la Cooperativa la Fageda i, fins i tot, ubicava la darrera locomotora del ferrocarril d'Olot, fora de servei des del 1969.

L'Ajuntament, primer, va arribar a un acord amb els frares del Carme, en el qual, segons Macias, el paper del frare Jaume Llagostera va ser clau. A partir de l'acord, l'Ajuntament va començar a buidar l'edifici. Ràdio Olot va anar a can Trincheria, els Bombers van esdevenir professionals i van tenir un edifici al polígon de les Mates, la Cooperativa la Fageda se'n va anar a la Fageda d'en Jordà i la darrera màquina del Tren d'Olot va ser cedida al museu del Ferrocarril de Monistrol de Montserrat. El juny del 1996, l'edifici centrat pels claustres del Carme estava preparat per ser el centre que somiava Olot.

En el 1990 l'Escola va anunciar que havia estat inclosa en el mapa escolar dels ensenyaments artístics i que, a més, assumiria diferents cicles formatius d'arts aplicades en grau mitjà i superior. Segons explica Antoni López, actual director, la novetat significava la inclusió de l'escola en el Departament d'Ensenyament, deixant de ser un centre d'estudis de responsabilitat municipal. Uns anys després, el canvi va suposar l'accés a la direcció de Jordi Bartrin, sotsdirector des del 1994.

La seva proposta era unificar els esforços del personal i, sobretot, consolidar l'escola. Llavors, la intenció era combinar la reforma educativa amb l'organització de cursos monogràfics adreçats a la població en general. Segons López, "els primers anys convíviem amb dos tipus de formacions: la formació reglada de la Generalitat i els tallers que en deien monogràfics, que eren els cursos que es feien a les tardes". En aquest sentit, "els alumnes no buscaven tant la formació per tenir un títol, sinó que volien una formació complementària". Va arribar el moment en el qual la Generalitat va decidir treure la dotació de professors per als monogràfics i els ensenyaments no reglats van perdre intensitat.

El 1997-98 l'escola va començar a impartir Batxillerat Artístic. López explica que llavors aquests estudis "eren poc demanats". "Els tecnològics i els de lletres es feien a tots els instituts. En canvi, el d'Arts requeria un centre capaç de fer escultura, fotografia, gravat i l'Escola tenia totes les condicions per fer-lo". Per això, diu, durant anys l'únic centre que va fer Batxillerat Artístic va ser l'Escola d'Art i Disseny d'Olot. Més tard, l'Institut d'Amer en va fer, seguit per Banyoles. Ara, l'escola té uns 70 alumnes de Batxillerat Artístic. En el 96-97, l'escola donava títols de graduat en art i oficis i impartia mòduls de disseny gràfic, disseny d'interiors, fotografia, pintura i escultura. Es podia dir que Olot tenia un centre de referència en estudis d'art i de disseny.

El fet va animar el govern socialista de Lluís Sacrest (1999-2011) a demanar una facultat d'art per a Olot. "Hi havia persones de l'escola que ho veien molt clar", recorda López, "però hi havia una part del claustre que tenia un cert recel". En concret "els feia por que els estudis de belles arts no es poguessin impartir al centre o que poguessin morir". De tota manera, segons López, era molt complicat que la Facultat de Belles Arts Sant Jordi de la Universitat de Barcelona es volgués descentralitzar. "És l'única que no ha obert sucursals". L'Ajuntament

socialista estava obsedit a fer d'Olot una ciutat universitària o, si més no, a potenciar l'Escola d'Art i de Disseny al màxim possible. Dins del context d'una situació generalitzada d'optimisme i de progrés, el 2003 l'Ajuntament va comprar la fàbrica de Can Sacrest, al costat de l'escola. El 2008, el Departament d'Ensenyament va encarregar un estudi a l'arquitecte Jordi Vayreda per començar l'ampliació de l'escola de Belles Arts. L'encàrrec va coincidir amb l'inici de la crisi i, si bé Vayreda va acabar l'estudi, l'ampliació va quedar per a un futur.

Els fruits de la lluita dels socialistes van ser la consecució d'una diplomatura de disseny el curs 2003-2004 i la consegüent qualificació de superior. El 2010, l'escola es va convertir en una de les set seus de l'Escola Superior de Disseny, Arts Plàstiques, Música i Art Dramàtic de Catalunya.

Passats dotze anys de l'inici dels estudis de grau superior, l'escola ja ha repartit graduacions. Ara, explica López, "tenim una mitjana de 100 estudiants de grau superior, però ens agradaria tenir-ne més". Segons ell, l'oferta educativa és molt bona i està avalada per un prestigi professional, però segons el seu criteri, caldria fer la ciutat més atractiva als estudiants. L'actual director considera que el projecte seria possible amb la creació d'una estructura docent important a la plaça del Carme. En aquesta línia, López pensa que la idea serviria per donar vida a la ciutat, perquè l'escola en sí mateixa pot estar en un polígon industrial, tot i que, segons el seu criteri, si fos dins la ciutat aportaria vida.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2015/11/30/escola-dart-disseny-referencia-nacional/755484.html?utm_source=rss